

רוכבים עם יפגח 4 - 10 לפברואר 2018

בשבת אביבית ונפלאה, עם אורחים רבים שהגיעו מקרוב ומרחוק, ציינו את יום הולדתו ה-12 של יפתח האהוב. כמדי שנה, מסלולי ההליכה והרכיבה היו ביער חרובית, בו יפתח אהב לרכוב ולטייל. לקראת האירוע, מספר הורים של חבריו של יפתח לשכבה (מחזור ד' של בית ספר האלה) ארגנו לכל ילדי השכבה חולצות עם הכיתוב: "רוכבים בשביל יפתח" ובנוסף תמרים ואגוזים. יום לפני הרכיבה, ילדי השכבה הכינו שקיות עם הפירות היבשים ועם מדבקות, שחולקו לכל הבאים. אנשים רבים וטובים עזרו ותרמו להצלחת הארוע: בהכנת עוגות, בארגון פינת הקפה ופיתות במסלול ההליכה, בסימון הנסיעה מהכביש לנקודת ההתחלה, בסימון והובלת מסלול ההליכה, בסימון מסלול הרכיבה ובארגון פינת העצירה באמצע, בארגון מערכת ההגברה והחשמל (תומר הגדול!), בארגון מים מיחם שולחנות ועוד ציודים וכמובן צוות אולרייד בהשכרת האופניים במחיר סמלי והובלת המסלול האתגרי. לכולם כולם אנחנו שולחים את אהבתנו והכרת התודה. בתום המסלולים, התאספו כל ילדי השכבה לתמונה משותפת עם החולצות הירוקות, צועקים את שמו מודים לכולם על ההשתתפות ומקווים לראותכם בשנה הבאה.

משפחת רפופרט

דבר יו"ר האגודה

שלום לכל בית כפר מנחם,

מבקש לשתף אתכם בתהליך הכנת התקציב השנתי של האגודה לשנת 2018: כשלושה חודשים לפני סוף השנה, התבקשו כל הועדות לדון ולהציג את תכנון השנה הבאה והצרכים הכספיים. במשך מספר ישיבות נסקרו הצרכים ובסופו של דבר הורכב תקציב ראשוני אשר חרג ממסגרת ההכנסות הצפויות. בהמשך, הצגנו לציבור באסיפה תקציב שמשמעותו העלאה של 20 ₪ בחודש למשפחה. מהמשוב שהתקבל מהציבור ושינויים נוספים, הבאנו להצבעה תקציב המשקף עליה של 10 ₪ למשפחה החל ממרץ 2018. ההצבעה על התקציב שיקפה את דעת המצביעים כי זו תוספת סבירה בהחלט ביחס לשירותים אותם אנחנו מקבלים בישוב.

השינויים העיקריים בתקציב נובעים משינויים כגון:

1. התקציב המוניציפלי שמעבירה המועצה קטן בכ 30 אש"ח ביחס לשנת 2017. (סה"כ תקציב המועצה לנושא לא השתנה ביחס לשנה שעברה אבל החלוקה של התקציב בין הישובים השתנתה לאור גידול דמוגרפי בישובים אחרים שגרר קיטון יחסי בתקציב כפר מנחם)
  2. ביטחון: תוספת של 12 אש"ח/שנה למימון אחזקת השערים והוצאות ביטחון נלוות.
  3. גינון: עליה בהוצאות עקב תוספת עובד לגינון בכדי לתמוך בכל הצרכים. העובד צורף עוד ב 2017 ושכרו מומן באמצעות העודף בתקציב – בצ"מ. השנה, ההוצאה נרשמה כתוספת תקציב לגינון.
- במקביל לתקציב האגודה, שוקד נציג החינוך בועד (עמרי) ביחד עם פורום החינוך על תכנון התקציב לשנה הלימודים הבאה. השנה הקלנדרית אינה מסונכרת עם שנת הלימודים כך שבניית התקציב מאתגרת במיוחד ומחייבת הערכה מחדש באמצע השנה הקלנדרית. הערכה זאת נעשית לאור הרישום לגני הילדים ולחינוך החברתי.
- באופן כללי אומר כי נעשית עבודה רבה בתחומים השונים בישוב ע"י מתנדבים רבים בועדות שונות ובפעילויות שונות. נשמח לראות ציבור רחב יותר מעורב בפעילות ובעשייה בישוב. ככל שתגדל המעורבות, כולנו נרויח יותר. בכבוד רב ובהצלחה לכולנו,

בשם הועד

דרור אבודרם,

ג'ואור קאפי הצעה על תקציב 2018

תשלום קהילתי למתיישבי כפר מנחם לשנת 2018

ביום שישי האחרון 9.2.18 אושר תקציב האגודה לשנת 2018 ברוב קולות של 85%.

על פי התקציב שאושר, התשלום הקהילתי לשנת 2018 יהיה של 320 ש"ח

עבור חודשים ינואר-פברואר ו 330 ש"ח לחודש החל מחודש מרץ.

תודה על האמון שנתתם על ידי אישור התקציב .

בברכה,

דרור אבודרם - יו"ר וועד האגודה

אן זשזא 2018 - כפר מנחם

ביום שישי ה-9 בפברואר קהילת כפר מנחם חגגה אירוע נטיעות בשטח האמפיתיאטרון שבקיבוץ. השתילים (ערערים, שיח אברהם ארגמני ודאיטס) ניטעו במורדות הצפוניים של האמפי בשטח שיפועי וחשוף, אשר היה מאתגר עבור השותלים האמיצים, אבל עבר בהצלחה מרובה. לשמחתינו, קן כפר מנחם של השומר הצעיר, הביעו רצון לקחת חלק פעיל ומשמעותי בהכנות ובמהלך האירוע וכך גם היה! הנוער של השומר הצעיר הפעיל בתחנות שונות את ילדי היישוב בקליעה למטרה, משיכת חבל, מובייל טבע, סליים טבע ועוד... באירוע נהנינו מכיבוד של נקניקיה בלחמניה ובנוסף עוגות מעשה ידיהם של מתנדבים מהקהילה ושתייה חמה. בעזרת מתנדבים ויום קייצי שטוף שמש זכינו לאירוע באווירה חגיגית במיוחד. תודה לעושים במלאכה ולמשתתפים.

נתראה בשנה הבאה.
צוות ט"ו בשבט כפר מנחם

צילום: אמנון זלינגר

אינו בשבט בגיל הרך

"ט"ו בשבט הגיע חג לאילנות" - סוף סוף הגיע אלינו גשם ברכה, והפריח את הדשא, הפרחים והעצים. הגנים נהנים משלל הצבעים שבחוץ וחוגגים באופן חושי, כל אחד באופן המיוחד לו, את יפי הטבע. השבוע נפגשו כל הגנים, וביחד עם מאיה, המורה למוסיקה ערכנו חגיגת ט"ו בשבט משותפת של שיר וריקוד.

מיכל מנור עציוני

מנהלת מערכת הגיל הרך

סוקרים לפרק אג חזון הישג

אליהו ארוס ראש צוות הגינון ביישובנו (מטעם חברת נופים) הציג את עצמו ואת עבודת הצוות: **אליהו** למד גינון בירושלים בבית ספר לגנות בעין כרם. הוא עובד בתחום כ- 30 שנים וצבר ניסיון וידע רבים. ובלשונו: "התאהבתי במקצוע ואני מרגיש מושרש בתוך האדמה בתחום הגינון".
אצלנו הוא עובד כ- 5 חודשים, בשיתוף פעולה פורה עם אנשי הקבוץ והאגודה אבי זיצוב, אביב כהנא ואסא ברק – "משותף לכולנו האכפתיות והרצון לשפר את חזות הישוב, ככל שניתן במגבלות התקציב וכח האדם".

בצוות הגנון 4 עובדים – אליהו, אבי, אברהם וטסלד.
עבודת צוות הגינון כוללת:

* עבודות גינון שוטפות לתחזוקת הקיים (בקבוץ ובהרחבה) – כיסוח, גיזום, ריסוסים ותיקון ושמירה על מערכות השקיה.

* אנחנו מבצעים סבב ניקיונות בשני מוקדים – אחד בקבוץ ואחד בהרחבה. עיקר פעילות הניקיון היא ריכוז הגזם במקומות המיועדים, החלפת שקיות אשפה והפעלת המפוח בשבילים ובגנים.
* אנחנו נוהגים לפחות פעם בשבוע לאסוף ולרכז גרוטאות, המושארות שלא במקומן. בעבר רוכזו הגרוטאות מאחורי בית הלבוש וכעת אנו מחפשים מקום חלופי, הן בקבוץ והן בהרחבה.
לאחרונה הוספנו למשימותינו גם את בית הקברות ואם צריך, אנו מגיעים לעיתים יותר קרובות. בבית קברות אנחנו מעצבים עצי ינבוט, מחסלים את העשביה ומנסים למנוע הצצה של עשבים חדשים, מגלחים את השלכת ואוספים אותה ולבסוף עוברים עם המפוח בין השבילים ובאזורי הקברים. אנחנו גם מפנים ענפים ועצים שקורסים בשטח בית הקברות.
אנחנו דואגים גם לתקינות מערכות ההשקיה בבית הקברות ובכניסה אנו מניחים שקיות אשפה.

סיימנו את ההכנות לטו בשבט. ולציון החג עיבינו בצמחים את המקומות בהם חסרו צמחים במדרון הצפוני של האמפיתיאטרון וכן נטיעת עצי זית מול הפאב ובית הקירור.
תכניות פיתוח אנו מבצעים בהתאם להנחיות אסא ואביב. על הפרק (מחכים לאישור לבצוע) שתילת צמחים סביב חדר האוכל, לאור המחשבה, כי יש צורך בעבודות פיתוח בקבוץ.

פיתוח מערכת ההשקיה:

בקבוץ התשתיות ותיקות מאוד. בחלק מהמקרים אנו מצליחים לשקם ובמקרים אחרים נצטרך לחרוש לעומק, להטמיע צנרת חדשה ותשתיות חדשות, שיאפשרו השקיה נכונה וחסכון ניכר במים.
"החזון שלי: במהלך השנה הקרובה כל מערכות ההשקיה יתפקדו ע"י בקרי השקיה והממטירים יוחלפו בהשקיה ע"י טפטוף. במקומות שאין כלל מערכות השקיה (בעיקר בקבוץ) יותקנו טפטפות. אני שואף, שכל צמח הגדל בישוב יקבל השקיה. והטפטפות שיוקמו יאפשרו חסכון במים".
עצים בוגרים אנו לא משקים. השקית עצים צעירים נעשית ע"י טבעות טפטוף – המים מטפטפים ומגיעים לשורשים. מיד אחרי הנטיעה אנו דואגים לגומות, כדי להשקות את השורשים, תוך מניעת כיסי אויר וכך קליטת העץ נהיית יותר מהירה.

בעיית חדקונית הדקל:

הדקלים מותקפים ע"י יצור הנקרא חדקונית. יצור בעל חדק קטן דרכו הוא מכרסם את עלוות הדקלים. הוא מקנן שם תקופה ממושכת ולאחר פגיעתו בליבה, כפות הדקל נשמטות כלפי מטה והדקל מסיים את חייו. אנחנו מדבירים את החדקונית בתוך הדקלים ומונעים את הנזק בעזרת מרסס וטלסקופ 12 מטר ובמקרה הצורך (כשהעצים גבוהים יותר) מוסיפים סולם. החומר יוצא דרך המרסס לטלסקופ שמאפשר להגיע לצמרות הדקלים.

כאמור, אנחנו רוצים להבטיח שהישוב יהיה מטופח ויראה יפה ורואים בכך תרומה לאיכות החיים והסביבה, מה שתלוי בהקצאת משאבים לשם כך ובשיתוף פעולה של התושבים, שיפנו את הגזם והגרוטאות למקומות המיועדים לכך ויאפשרו לנו להשקיע זמן בטיפוח. תזכורת נוספת – קישרו את העצים שלא יחבלו בגינות (בשעות רוח) ונתרום כולנו לישוב נאה ומטופח.

גמלונג סז

צילום: איתן קלנר

*****

בדצמבר ירדו 43.8 מ"מ גשם
בינואר ירדו 154 מ"מ גשם

*****

הנדון: מכרז ערכון ארגונים "די ארגאנוג" - 383 ינואר 2018

שלום רב,

הפעילות לקידום הטיפול בכביש נמשכת כל העת במלוא המרץ, שיתוף הפעולה עם המועצה מעמיק ומאפשר לנו להיות שותפים ומשפיעים.

להלן מספר עדכונים על הנעשה:

1. רכבת ישראל מקדמת את התאמת צומת הכניסה לרכבת להקמת רמזור בהתאם להחלטת השר. הלחץ שהפעלנו, כמטה מאבק התושבים בשיתוף המועצה, הניב תוצאות, וכרגע הצפי לביצוע רמזור הוקדם ליולי 2018. אנו פועלים נמרצות על מנת לאחד בין מועד פתיחת התחנה (הצפוי ככל הנראה במאי) להפעלת הרמזור. משימה זו מורכבת אך מרכזית, ולדעתנו אפשרית למימוש.

2. מונתה רפרנטית מטעם משרד התחבורה לריכוז הטיפול בכביש. ביקור וסיור שלה בשטח צפוי להיערך בתחילת פברואר. נציג לה את עמדת התושבים ודרישותינו.

3. חברת אפשטיין ניהול פרויקטים, שמונתה ע"י נת"י, מקדמת את תכנון צומת כפר הרי"ף והתאמתו לרמזור וכן את 'מוקד הסיכון' - הרחבה ושדרוג בטיחותי של קטע הכביש מכפר הרי"ף עד לצומת תחנת הרכבת. החברה ביצעה מיפוי תשתיות (מקורות, בזק, קווי קולחין וכו') ועסוקה בתכנון מפורט שיימשך עד לקיץ שנה זו. החברה החלה לתכנן במקביל גם את הרמזור בצומת כפר מנחם. נציגי מטה התושבים משתתפים בישיבות התכנון במועצה, כולל סיורי שטח עם נציגי החברה. במסגרת הדיונים העברנו דרישה לכ-20 התאמות בטיחותיות לכביש המשודרג, הכוללות בין השאר מצלמות מהירות ואור אדום ברמזורים, מפרצי אכיפה למשטרת התנועה, תמרורי אזהרה, שילוט ועוד. הגדרות הקלות שהוקמו בשדות לאורך 'מוקד הסיכון' מגדירות את השטחים שהופקעו לטובת שיפוץ הכביש. בסיום העבודות צפוי להיחנך מקטע כביש חדש שיקלול מסלול אחד לכל כיוון, שיפורים בעקומת כפר הרי"ף, הפרדת בטון בין הנתיבים, שוליים רחבים של 2 מטרים לכל נתיב, גדר ביטחון מתקדמת ושול נוסף מאחוריה בכל כיוון נסיעה. בסה"כ רוחב התשתית החדשה יהיה קרוב ל-17 מטרים - דבר המחייב עבודות מקיפות ומעמיקות שיארכו זמן. במסגרת הפרויקט יסגרו מעברים חקלאיים רבים ויוסדרו מחדש במקומות מוגדרים ובטיחותיים.

על פי לוח הזמנים שהתקבל ממשרד התחבורה, הצפי לתחילת ביצוע העבודות ב'מוקד הסיכון' וכן בצומת כפר מנחם הינו 9/2018. משך העבודות הצפוי - כשנה וחצי.

4. משרד התחבורה ממשיך בבחינת אפשרות הגבלת תנועת המשאיות בשעות העומס ואנו מצפים בקרוב לדו"ח ראשוני בנושא. זהו נושא מורכב, אך עצם עלייתו למודעות המשרד, מהווה הישג חשוב לעתיד הכביש.

5. לאור דרישתנו להכפלת הכביש לדו נתיבי בכל כיוון, ממשיך משרד התחבורה לפעול לקידום הכללת כביש 383 בסל התכנון של תכנית החומש, אשר תאושר אל מול משרד האוצר לקראת סוף 2018.

הליכי התכנון והביצוע יימשכו זמן רב, ואנו נידרש לסבלנות רבה. יחד עם זאת ולמרות ההתקדמות הרבה, אנו נדרשים להמשיך ולהציף את משרד התחבורה ונתיבי ישראל בהשגותינו לגבי מצב הבטיחות הירוד בכביש. זאת מאחר וטרם הושלם התכנון וקשיים וחסמים ייתכנו בדרך (לדוגמא: למרות הנחיות השר, טרם אושרה ונחתמה ע"י 'נתיבי ישראל' הצבת הרמזור בצומת הרכבת. כך גם לגבי צמתי כפר הרי"ף וכפר מנחם). בפגישותינו עם אנשי המקצוע והמתכננים עולה כי הלחץ שמפעילים התושבים במכתבים ומיילים משפיע ומקדם את הפרויקט ותכולותיו.

אנו עומלים על כתיבת מכתבים במספר נוסחים שונים ומבקשים מתנדבים שיפיצו אותם בשמם אל הרשויות הרלוונטיות וזאת תחת הנחיות ועזרה שלנו. הצפת הנושאים הרלוונטים אל מול הגורמים השונים בנת"י ומשרד התחבורה - עובדת!

מתנדבים לנושא מוזמנים לפנות למירית לוי או אפרת כהן-לב:

מירית: 052-3336281, miritnicel@gmail.com

אפרת: 054-2121951, efrat.lev.cohen@gmail.com

בברכה,

מטה הפעולה "די לתאונות 383"

שאלתא

אני רוצה לדעת האם בתקופה המבורכת, שהשער היה מקולקל עלה מספר הפריצות. גנבות, פח"ע וכו', לעומת תקופות מקבילות שהשער היה תקין? אהרון ברוידא

גשנה לכארגו של אהרון

ראשית אני מתנצל על כך שתשובתי לא הופיעה בעלון הקודם. אני פשוט איחרתי בכתיבתה ולכן לא הגיעה לפני מועד סגירת הגיליון לדפוס.

אני יכול להבין את קו החשיבה ממנו עולה השאלה לגבי נחיצות השערים ביישוב, אבל מאחר ונשאלתי כמייצג את הביטחון ביישוב- אשיב מנוקדת המבט שרואה את הביטחון כצורך ואת השערים כאחד ממרכיביו.

אתחיל בתשובה לגבי מספר הפריצות וכו':

הפשיעה באזור תמיד מופיעה בגלים, באה והולכת.

בגזרה כולה וגם בכפר מנחם חלה בשנה האחרונה ירידה משמעותית בפשיעה במספר פרמטרים. בפשיעה החקלאית.

בעבירות שבל"ר (שימוש ברכב ללא רשות/ גניבות רכב).

בהתפרצויות לבתי עסק ולבתים פרטיים.

צרפתי את כל אלו יחד מאחר שביישוב כפרי כמו שלנו קיים חוט המחבר בין כל סוגי העבירות שצינתי. בשנה האחרונה גדל מאוד מספר צוותי המתמ"ד מכפר מנחם היוצאים לסיורים בלילות ויחד עם קובי דורני תורמים תרומה משמעותית מאוד במשימת מניעת הפשיעה.

דרך אגב- ישנן גם עבירות בהן חל גידול בגזרה שלנו אבל אין להן קשר לשערים. לדוגמה: גידול צמחי קנאביס.

מאז נאומי של השר ארדן בנוגע להנחות משפטיות שיש לתת לצרכנים בשימוש פרטי החלו אזרחים לנצל את המרחב הכפרי לצרכי גידול בכמויות מסחריות בתקווה (ללא הבטחה) שיעזבו אותם לנפשם. לא כך הדבר. אשמח להרחיב בנושא בפעם אחרת.

ניקח למשל את המושג "דאבל" בשפת המשטרה, ממנו סובלים במיוחד במגזר הכפרי. "דאבל" הוא אירוע בו פורצים לבית במטרה לגנוב את מפתחות הרכב, אוספים מכל הבא ליד ויוצאים עם השלל והרכב יחד.

סביר כי בבית דירות בן 10 קומות באשדוד, לא יפרצו לדירה בקומה 5 בשביל לקחת את הרכב מהחניה וכך במידה מסוימת הדיירים בבית דירות בעיר מוגנים יותר. הגנב צריך קודם לעבור את דלת האינטרקום בכניסה לבניין ואחר-כך דלת משורינת לפני שיכנס לדירה.

אצלנו יש גדר ושער כמעטפת ובכניסה לבית - דלת עץ ישנה וחלון לגינה!

המשטרה מתגאה כעת בירידת רף הפשיעה באזור וכולנו תקווה שהמגמה תימשך. איך זה קורה? המשטרה כנראה קבעה כיעד את צמצום הפשיעה במגזר הכפרי, הציבה לעצמה מטרת כדוגמת חוליית גנבי הכספות וחוליות גנבי הצאן והבקר, הפנתה את המשאבים לתפיסתן ואת התוצאות אנחנו מרגישים מיד ושקט בא לאזור.

אולי כך קרה בשנה האחרונה, לאחר שהיינו עדים לכתבות בעיתונים ובחדשות על יותר ויותר מקרים בהם אזרחים יורים להגנה עצמית בשביל להבריח פושעים מביתם, מקבלי ההחלטות ראו ושמעו את ה"עד כאן" מצד האזרחים ויתכן שגם גורמים נוספים והחליטו לתת עדיפות ולעצור את התופעה.

השקט המבורך מורגש וזה כנראה הזמן המתאים ביותר להעלות שאלות על נחיצות מרכיבי הביטחון ואם אנחנו צריכים לסגור את השערים, להתמגן ולשלם על כך בהמתנה מול השער המסורבל.

במאמר מוסגר- לי אין ספק, כי אם לא יהיו למשטרה הצלחות והפשיעה באזור שלנו תשוב ותעלה, אנחנו עלולים להגיע גם פה למצבים של מפגשים מסכני חיים עם פושעים בעסק או בבית פרטי.

אזכיר גם את מילותיו המדהדות של יקירנו אסף חפץ מהתקופה בה היה מפכ"ל: "המשטרה לא נלחמת בפשיעה, היא מתמודדת עם הפשיעה." במדינה דמוקרטית אחד מתפקידיה של המשטרה להתמודד עם הפשיעה שהיא חלק מתחלואי החברה.

המאבק בפשיעה הוא משימה לאומית שמתחילה בחינוך הדור הצעיר ביותר מהבית, דרך מערכת החינוך ושאר מוסדות המדינה ועד למדיניות ההגירה, הרווחה והתעסוקה. השוליים של החברה שנוגעים או מתדרדרים לפשיעה, זוכים להתייחסותה של המשטרה וגורמי האכיפה.

עכשיו לגבי הצבת שער בכניסה ליישוב:

שני נושאים עיקריים מלווים את עבודתי כרב"ש ביום ובלילה: מניעת פשיעה ושמירה על אורח חיים קיבוצי-קהילתי.

יש את אלו שזה לא מעניין אותם אבל כל עוד אני בתפקיד אלו היעדים המרכזיים שאני הצבתי לעצמי וגם פה אפשר לתת דוגמאות:

"אני רוצה שילד המסיים חוג תופים במקלט ליד חדר האוכל, ירגיש בטוח ללכת ברגל לביתו הנמצא בחלק הדרומי ביותר בהרחבה", **זה יעד!**

"אני רוצה שהורה שנכנס לאסוף את הילדה שלו מבית הספר, יחזור וימצא את הרכב שלו בחניה למרות ששכח את המפתחות בדלת הרכב", **זה יעד!**

אחת הדרכים למימוש ולקיום תחושת הביטחון הוא ערבות הדדית ואכפתיות בין כל מרכיבי האוכלוסייה ביישוב: חברים, תושבים, ימימים (כאלו שנמצאים ביישוב רק בשעות היום). כולנו יחד שותפים ויכולים להיות פעילים ביצירת ביטחון. אנחנו מזהים אחד את השני, אומרים שלום ומרגישים בבית, נכון?

היכולת להבדיל בין זרים למקומיים היא הבסיס לתחושת הביטחון בכפר מנחם. עכשיו אני אנסה לחבר את כל זה לשער, אני מקווה שאצליח להסביר את עצמי עד הסוף.

בהגדרה, מי שהקים גדר סביב וקבע שער כניסה, הגדיר בעצמו את השטח שלו, יכול לשאול זרים מדוע נכנסו לשטח המוגדר- זה הבסיס, זאת נקודת הפתיחה.

כאן נכנסת הזכות לשאול אותנו למעשיו. הנה לנו סיבה ראשונה מדוע הגדרנו שטח באמצעות גדר ושער, בשביל להבדיל ולשמור על הרכוש שלנו, הציבורי והפרטי, בשביל להיות מסוגלים אם נרצה בכך לשאול זרים מדוע נכנסו ליישוב וכו'. דרך אגב מי ש"גנב את השער", יעני ניצל את תנועת השער הנפתח ונכנס לשטח המגודר הוא למעשה התפרץ פנימה.

אין כמעט יום שבו אני לא שואל אדם זר שאיני מכיר "אל מי באת ואיך אפשר לעזור לך?" בעצם הפעולה המנומסת והפשוטה הזאת שמתאפשרת חוקית כאמור בגלל הגדרת שטח היישוב, אני יוצר תסריט אצל שני הצדדים האומר: זיהיתי אותך, אני לא מכיר אותך, אני רוצה לדעת לאן פניך. הצד השני אומר לעצמו:

1. ראו אותי, יודעים שאני לא מקומי, שאלו אותי וענית, הסבירו לי.

2. אני לא נמצא בשטח הפקר אלא בבית של מישהו, יש כאן עין פקוחה.

אם זה לא מתן מענה בסיסי לשני היעדים אותם הזכרתי בשמירה על צביון היישוב אז אינני יודע מה כן.

העבודה השוחקת ביצירת יישוב בטוח שאינו שטח הפקר ביום תורמת רבות ליצירת "שקט" גם בלילה כשרובנו במיטות.

לכן, שערים סגורים זה חשוב, זאת זכות שאין להרבה אזרחים במדינה והפגיעה בחופש התנועה שלנו כתושבים ל- 30 שניות בעת מעבר בשער היא מחיר שהרוב מוכן לשלם מול הרווח.

אנחנו והמדינה

הנושא השנתי, אותו עוברים חניכי השומר הצעיר השנה הוא "עם חופשי בארצנו" המתייחס לחגיגות 70 שנה למדינה.

ב- 2-3.2.2018 נערכה הוועידה התנועתית בנושא.

כ- 28 מחניכי הקן (מהגוף הבוגר) השתתפו בוועידה.

אופק מלכה ואורי צוברי (חניכי י"ב משכבת שומריה) השתתפו בוועידה. הם תיארו את מסריה והתייחסו לזיקתם למדינה:

אופק: "לציון 70 שנות המדינה הוועידה עסקה בעיצוב המדינה שאנחנו רוצים ובחזון הציוני של הרצל. הפעולות שעברנו בוועידה עסקו בעיקר ב'איך אנחנו יכולים להשפיע על המדינה הקיימת כאן'. התחלנו להבין מה זו הציונות שהרצל חזה – לא רק להקים מדינה, אלא ליצור חברה מתוקנת סוציאליסטית ושוויונית."

אורי: "מנקודת המוצא של הרצל, המשכנו למדינה העכשווית. שאלנו את עצמנו (בליווי המדריכים) מהו השינוי שאנחנו רוצים ואיך אנחנו יכולים לעצב אותו. מסקנתנו, היא שצריך להגדיל את מעגל ההשפעה. כוחנו כיחידים מוגבל, אבל אם ניצור מעגלי השפעה (הקן, התנועה ותנועות שונות אחרות) נוכל להשפיע."

אופק: "צריך למצוא דרכים בהן אנחנו יכולים לוקחים אחריות על המדינה (אנחנו מדברים על מעשים קטנים, בדרכים שונות, שמצטברים לשינויים משמעותיים). דוגמא לנושא מרכזי כרגע שמעסיק, זו השחיתות בשלטון. זה נושא מאוד כואב. חשוב שנצא להפגנות במוצאי שבתות – התנועה נמצאת שם כל שבוע והחברה מתחלפים – מי שיכול לבוא – בא".

אורי: "לי אישית מאוד כואב, גרוש הפליטים מהארץ. בקיץ הייתי בפרוייקט הקייצות של התנועה בדרום תל אביב ונפגשתי עם פליטים, כואב לי לראות אותם מגורשים."

אופק מלכה ואורי צוברי התייחסו גם לזיקתם למדינה:

שניהם חשבו, כי צריך להמשיך לעלות לארץ.

אורי: "בעקרון יש הרבה דברים שאנחנו לא מרוצים מהם. לא צריך להגיד זה לא טוב אני לא בא. צריך לעלות ארצה ולהשפיע."

אופק: "זה פתרון נורא קל להישאר במקום שנח ולוותר על הדברים שחשובים לנו, אבל צריך להצטרף ולהשפיע"

שניהם רואים עצמם מתגייסים לצה"ל.

אורי: "המצב כרגע קשה, קשה לחשוב על זה, בסופו של דבר הצבא זה טוב. לצבא אני הולך, כנראה לקרבי - לנחל."

אופק: "לדעתי הצבא זה שלב חשוב בחיים של כל ישראלי. זה חשוב להגנה על המדינה ולעיצוב הזהות הישראלית. חשוב להתגייס ולהגן על משהו, שאנחנו רוצים אותו ואוהבים אותו. אני באופן אישי, רואה בצבא מקום לאינטגרציה של כל השכבות והמגזרים בארץ – חשוב שכולם יגיעו לשם."

אורי: "אני כן רוצה לחיות פה. חוץ מהצרות האלו, אני רואה את עצמי חי פה, אבל רואה גם אפשרות לגור במקום אחר."

אופק: "אני אוהבת את הנופים של המדינה, אני חושבת שהיא מיוחדת. אני רואה את עצמי נשארת פה ומגדלת פה את הילדים שלי. הארץ זה מקום שאני אוהבת ולכן צריך להתמודד עם הבעיות."

"הלכתי כי קרא הקול" - הצנחנית חנה סנש
סיכום פגישת צוות "פנינו לשמש העולה" – 10.02.18

1. משתתפים:

נציגי הפליטים
נציגי האירגונים
נציגי הקיבוצים והמושבים
פעילים חברתיים
מרכזי הצוות

2. סדר היום:

- א. יזהר מסר דיווח מביקור של יואל ושלו במתקן חולות במשך יום שלם 07.02.18. נפגשנו עם הפליטים, ומנהיגות במקום. המסקנה – הפליטים מעדיפים להיכנס לכלא מאשר לעלות למטוס.
- ב. בעיות –
  - 1) מתקן סהרונים (כלא ליד חולות) לא יכול להכיל את כולם.
  - 2) אין הגבלה בזמן.
  - 3) השלטונות מאפשרים עירעורים אך בלוחות זמנים קשוחים.
  - 4) חוששים לנוע על פני כל הארץ.
- ג. נושאים לדיון שהוצגו בפני הצוות –
  - 1) משמעות של אירוח לטווח קצר וארוך.
  - 2) משמעות של "אנה פרנק".
  - 3) התארגנות לוגיסטית לפיזור המוני.
  - 4) האם וכיצד נוהל "ערי מקלט".
- ד. יוני (תל אביב) מסר על מגע עם השגרירות, דיווח בעמימות על מגע עם אחת מהן. נדרש ברור נוסף, יושלם בפגישה הבאה.
- ה. עודד הון (תל אביב) מסר על מגע חיובי עם הנהלת נשיאי האוניברסיטאות בעקבות המכתב לבחינת אירוח פליטים במצב של "עיר מקלט" במטרה לנהל משא ומתן. תשובת נשיאי האוניברסיטאות תתקבל בתחילת השבוע לאחר דיון ארוך שלא הסתיים ביום חמישי 08.02.18.
- ו. מיכל עורכת דין (ירושלים) הציגה את החוק, שלא מאפשר מצב "אנה פרנק" למארח ולפליט. הועלו רעיונות ברמה הלאומית והבין לאומית, כיצד לפעול באופן חוקי, במידה והפליטים יבקשו מקלט.
- ז. דניה (ירושלים) דיווחה על יצירת קשר עם הכנסיות, במטרה להופכן "לערי מקלט" לשהייה וניהול משא ומתן עם גורמי השלטון ללא יכולת התערבות המשטרה.
- ח. נציג הפליטים (דרום תל אביב) סיפר על "הסחר מכר" שעושים האירגונים השונים עם הפליטים במצוקה, ביקש סיוע פוליטי ברעיונות שונים של בני אריתריאה, המבקשים לשוב לארצם ולעצבה מחדש.

3. לאחר דיון ער בין המשתתפים סוכם:

- 1) שמכינים התארגנות לפיזור המוני בכל רחבי הארץ, לטווח קצר בקיבוצים במושבים בערים ועוד.
- 2) מכינים מצב של "אנה פרנק" – אזרחים רבים מוכנים, הפליטים בינתיים חוששים.
- 3) מסייעים באירוע תרבותי בשבת בחולות 16.02.18.
- 4) ממשיכים במגעים עם הכנסיות האוניברסיטאות והשגרירות "ערי מקלט".
- 5) קובעים פגישות עם מוסדות המדינה בנושא החלטות על התנהלות הגרוש, עם ראש מנהלת ההגירה, שלמה מור יוסף, בחינת ההסכם החשאי עם רואנדה עם חבר הכנסת אייל בן ראובן.
- 6) נפגשים עם ראשי האירגונים 11.02.18 בתל אביב.

(6) "מרשתים" (שקיפות מלאה) את הקיבוצים (נקבעו בארבעה קיבוצים אסיפות) המושבים, הערים, אירגונים שונים, פעילים חברתיים, וכ-2000 משפחות המוכנות לארח מידי.

"תם ולא נשלם"

רכזי הצוות
יזהר בן שושן - ראש הנקרה
יואל מרשק – גבעת השלושה

*****

שיר זה התנגן בוועידת התנועה

ברלין

ביצוע: להקת שממל
לקישור לביצוע – לחץ כאן

תבינו
כל העולם מהגר עכשיו לכל העולם
ורק אצלנו זה נחשב לבגידה בעם
על ידי מנהיגים שרוצים שנישאר מבודדים
נישאר מפוחדים
כי כולם שונאים יהודים
וכל פעם שהם פותחים את הפה
הם עונדים לי מחדש
את הטלאי הצהוב כמו אות של כבוד
כמו פרח בדש
מבזים את כולנו, בלי כבוד מינימאלי
שחררו כבר את הגטו
תנו לחיות כמו עם נורמאלי.
ואני בעצם לא רוצה לשום מקום אחר
קר שם, זר שם, ועברית זו השפה היחידה
שאני אוהב לדבר
תנו לי חתיכת כינרת, אם בכלל נשאר
אני אהיה מאושר
אבל כמה אפשר
להתעלם מהמחר
איך אני אביא ילדים למקום שהבריח ממנו את
דודו זר?

בשביל מה להישאר פה
שואלים בכל מקום
אם אפשר לתפוס מטוס ולהתחיל לנשום
גם התשובה עוזבת ונהיית ממני רחוקה
כמה עוד אפשר לתרץ במשפחה?
השכנה, היא גרה ב-LA כבר חמש עשרה שנה
אומרת כדאי שתעצום את העין הצופייה
וכל אחד שחוזר מעבר לים/ מספר לי כמה טוב
שם

ברלין ברלין
גם אם אשכח את יד ימין
את תחכי שם לעולמים
שנשוב אליך
רייכסטאג של שלום
ושל יורו ושל אור
לכל שיריך אין לי דרכון

בוא נהיה כנים
סבא סבתא לא באו לפה בשביל הציונות
הם ברחו כי הם לא רצו למות
ועכשיו הם מבינים שפה זה לא ממש חיים
מעדיפים אותנו רחוקים על עניים
לא, זו לא בריחת מוחות
לא בחירת נוחות
זו בריחה עם הרגליים
להשאיר את הראש מעל המים
אפילו יעקב אבינו ירד למצריים
כי השכירות הייתה שם שלישי
והמשכורת פי שתיים.

ברלין...

יום "הישג שלי" לכמה יום

ביום שישי, 2/2/18 נערך לילדי השכבה של כיתות ד בב"ס האלה "יום יישוב שלי". ביום המיוחד הזה הילדים יצאו לחקור שישה אתרים המהווים אבן דרך להיווסדות הקיבוץ. למעשה עד עצם היום הזה- ואילך כמובן. פנינו לילדי הקיבוץ, מייסדי הקיבוץ ואלה נרתמו מייד למשימה- לספר בעצמם על מקומות אלו. אנו, הורי שכבת ד' בב"ס האלה רוצים להודות לכם על כך שהגעתם בזמנכם הפנוי ותרמתם בכך את חלקכם בהעברת המורשת החשובה להמשכיות אצל ילדינו. שורשי המקום נטועים כעת גם בנו. אז אלף אלפי תודות לכם: יזהר זלינגר, צבילי בן-אריה, יזהר שרון, ארנון יוגב, גידי קרון, אריה גרשוביץ ונירה שוואר. ההורים המלווים שליוו את הילדים ושמעו אותכם, כתבו: "היה מושקע ומעניין מאוד. מומלץ גם למבוגרים לשמוע את ההיסטוריה של המקום המדהים הזה מפי אנשים אלו." ואנחנו מוסיפים: משמח ומעודד לדעת שאנשים עם ערכים כאלו חיים לצידנו. לא מובן מאליו ועל כך כל הערכתנו. הורי וילדי שכבת ד' בב"ס האלה.

אסתר ה' כ"ט שבט תשע"ח / 14.2.2018

קומדיה של אצוויוג

לב הסיפור הוא היפוך הגורל, גזירה אכזרית שהפכה לישועה גדולה, מ"אסון" ל"נס", ומקורבן לנוקם. אבל ברגע שהוכנסנו למטריקס הזה, המשמעות היא שכל הקיום האנושי – שברירי

מגילת אסתר היא קומדיה של טעויות, עם הפי-אנד. ובעצם זו תחפושת, שמחביאה תחתיה את הטרגדיה האנושית הגדולה: שנאת האדם לעצמו. טרגדיה שאין לה סוף ואין לה תוחלת. עץ התלייה המיותם של המערכה הראשונה, מחכה ליתומים של המערכה האחרונה.

הסיפור אכזרי. לא מייפיים כאן כלום. זה טבעו הרצחני של האדם, או הטבע שהאדם חסר הגבולות סיגל לעצמו: עמים משועבדים. נשים כרכוש. כוח מנהיג להשחית. גחמות אישיות. אינטריגות מאחורי הגב. אלימות שרירותית. נקמות אכזריות. ובתוהו ממש, המתת ילדים על חטאי אבותיהם, והשמדת עם. כמעט כל פסוק רוחש רוע, שקר, שנאה, תחבולות, מוות. לקסיקון המחלות האנושיות.

לב הסיפור הוא היפוך הגורל, גזירה אכזרית שהפכה לישועה גדולה, מ"אסון" ל"נס", ומקורבן לנוקם. אבל ברגע שהוכנסנו למטריקס הזה, המשמעות היא שכל הקיום האנושי – שברירי. הכל תלוי על בלימה, על הצד שאחשורוש התעורר בו, "למי שהמלך חפץ ביקרו", על תושייה של הרגע האחרון, על הטלת פור, על צירוף מקרים.

כלומר, הקיום האנושי אקראי, מותנה בטעות. זהו מסר נוקב. כי אם היום אתה מסתמך על "נס", אל תתפלא להתעורר מחר עם "אסון". בפסוק ג' משמיע אחשורוש בפני אסתר את הביטוי המפורסם: "מה בקשתך? עד חצי המלכות יינתן לך". חצי-מלכות. כוחו של החצי השני ממשיך לארוב ברקע, ממתין אולי לפעם הבאה.

בסוף הסיפור, תחת רעה גדולה, מגיעה הצלה גדולה. והיא אכזרית עד אין שיעור. טבח המוני, המלווה בחיסול עשרת בני המן, ולאחר מכן תלייתם בציבור, בהשפלה גדולה. מדוע? מעלה בזכרון את מכת בכורות המצמררת. מי שהתחיל ב"כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו" - סופו שילקה ב"ומת כל בכור בארץ מצרים". הקורבן הפך לנוקם, רוחו של המן התגלגלה באסתר. וכל זה היה נמנע, לו רק נקטנו בכלל האחד והפשוט: מה ששנא עליך, אל תעשה לחברך.

אם עוצרים לחשוב רגע, זו המשמעות של תחפושת, ושל שתיה עד דלא ידע: להפוך אותך לחברך. כי כאשר לאדם יש תחפושת, ומסכה על הפנים - אנחנו לא יודעים אם הוא שחור או לבן, גבר או אישה, פרסי או יהודי, שחור או לבן, או כל אחד מהתיוגים שבחרנו לעצמנו. תיוגים שבאו כדי לבדל עצמנו – ולעתים משמשים לרדיפת האחר. באותו רגע, אין "אחר". כולם אותו דבר.

"עד דלא ידע, בין ארור המן לברוך מרדכי". אין "ארור", ואין "ברוך". אין "המן", ואין "מרדכי". אנחנו חוזרים למצב טרם הפכנו את עצמנו, בטיפשותנו, להמן מכאן ומרדכי משם. יש רק אותו אדם, שווה כמו כולם, בעולם אוטופי, שבו שולחים מנות ועוזרים לאביונים, וכולם מצווים רק לשמוח. קונספט מהפכני, שמשום מה לא נותנים לו יותר מדי סיכוי. כידוע, פורים בא רק פעם בשנה להתארח.

יהודה נוריאל הוא עיתונאי